

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VII. — Wydana i rozesłana dnia 21. stycznia 1896.

Treść: (№ 17—18.) 17. Ustawa, zmieniająca i uzupełniająca ustawę z dnia 24. listopada 1876, tudzież niektóre postanowienia ustawy z dnia 30. kwietnia 1870. — 18. Obwieszczenie o przedłużeniu terminu otwarcia ruchu na szlaku częściowym Tarnopol—Ostrów kolej lokalnych wschodnio-galicyjskich.

17.

Ustawa z dnia 5. stycznia 1896,

zmieniająca i uzupełniająca ustawę z dnia 24. listopada 1876 (Dz. u. p. Nr. 137), tudzież niektóre postanowienia ustawy z dnia 30. kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 68).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Do służby zdrowia przy starostwach powiatowych (§. 6, lit. b ustawy z dnia 30. kwietnia 1870, (Dz. u. p. Nr. 68), jakież do służby lekarskiej pomocniczej przy Władzach politycznych krajowych (§. 9 rzeczonej ustawy), ustanawia się konceptistów lekarskich Xtej, lekarzy powiatowych IXtej i lekarzy powiatowych starszych VIIInej klasy stopni służbowych zaprowadzonych dla urzędników państwa ustawą z dnia 15. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 47).

§. 2.

Do tych klas stopni służbowych zalicza się w ten sposób, żeby z ogólnej liczby lekarzy urzędowych, w §. 1 wymienionych a dla każdego obszaru administracyjnego ustanowionych, należała zwyczajnie piąta część do Xtej, trzy piąte do IXtej a piąta część do VIIInej klasy stopni służbowych.

Posady Xtej i VIIInej klasy stopni służbowych obsadza się zwyczajnie przez mianowanie drogą

konkursu, posady IXtej klasy stopni służbowych zwyczajnie przez posuwanie z Xtej klasy stopni służbowych.

§. 3.

Naczelnikowi krajowemu służy prawo przenoszenia lekarzy urzędowych jakiekolwiek klasy stopni służbowych do starostw powiatowych lub do Władzy politycznej krajowej za przyznaniem odpowiedniego przepisom przesiedlnego.

§. 4.

Celem przysposobienia zdatnych następów, jakież do zatrudniania jako pomocników w służbie zdrowotnej państwa można przy Władzach politycznych krajowych i powiatowych mianować asystentów lekarskich z adjutami i bez adjutów.

Zwyczajnie ilość adjutów nie powinna przekroczyć połowy ilości posad konceptistów lekarskich.

Zresztą do asystentów lekarskich stosować się mają przepisy istniejące dla praktykantów konceptowych przy Władzach politycznych.

§. 5.

Przy Władzach politycznych krajowych, których zakres czynności w sprawach zdrowotnych jest tak wielki, że krajowy referent zdrowia nie mógłby odpowiednio podobać obowiązkom służbowym, przydzielonym mu stosownie do postanowień §. 13 ustawy z dnia 30. kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 68), mianowicie pod względem osobistego czerwania nad stonkami zdrowotnymi swego obszaru urzędowego i oglądania w takowe, mianować należy lekarzy

urzędowych szczególnie ukwalifikowanych, krajo-
wymi inspektorami zdrowia z zaliczeniem do VIInej
klasy stopni służbowych.

Gdy choroby zaraźliwe pandemiczne zagrażają
w sposób nadzwyczajny ogólnemu stanowi zdrowia
ludności, w takich zagrożonych obszarach admini-
stracyjnych przeznaczać należy do pomocy w miarę
bezpośredniej potrzeby i na czas niebezpieczeństw, a
ukwalifikowanych lekarzy powiatowych starszych na
lekarzy urzędowych nadzorczych, nadając im tym-
czasowo na czas tej wyjątkowej służby, stanowisko
krajowych inspektorów zdrowia.

Minister spraw wewnętrznych mocen jest kra-
jowych inspektorów zdrowia i lekarzy urzędowych
nadzorczych pewnego obszaru administracyjnego
używać wyjątkowo do szczególnych badań zawodo-
wych poza obrębem ich właściwego obszaru urzędo-
wania, a mianowicie w takich obszarach administra-
cyjnych, w których krajości inspektorowie zdrowia
nie są ustanowieni.

§. 6.

Postanowienia ustawy niniejszej nabierają mocy
obowiązującej od dnia 1. czerwca 1896 i od tego
terminu uchylają się niezgodne z nią postanowienia
ustaw z dnia 30. kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 68)
i z dnia 24 listopada 1876 (Dz. u. p. Nr. 137).

§. 7.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Mi-
nistrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 5. stycznia 1896.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

18.

Obwieszczenie Ministerstwa han- du z dnia 9. stycznia 1896,

o przedłużeniu terminu otwarcia ruchu na szlaku
częściowym Tarnopol — Ostrów kolej lokalnych
wschodnio-galicyjskich.

Na mocy Najwyższego upoważnienia termin
otwarcia ruchu na szlaku częściowym Tarnopol —
Ostrów kolej lokalnych wschodnio - galicyjskich,
w §. 8 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia
23. stycznia 1894 (Dz. u. p. Nr. 52) na koniec
roku 1895 wyznaczony, przedłuża się aż do końca
października 1896.

Glanz r. w.